

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 116:

Forslag til folketingsbeslutning om undersøgelse af myndighedernes handlinger eller undladelser i forbindelse med selskabstømning m.v.

Af Frank Aaen (EL) og Søren Søndergaard (EL). (Fremsat 21/3 96).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Carsten Koch):

Det forslag, der her er til behandling, går ud på, at Folketinget i henhold til forretningsordenens § 7, stk. 6, skal nedsætte et særligt udvalg på 17 medlemmer, der skal afgive en beretning om begivenhedsforløbet hos myndighederne i forbindelse med selskabstømning og anden økonomisk kriminalitet m.v.

Hvis emnet skal omfatte også al anden form for økonomisk kriminalitet, er det i hvert fald meget omfattende, men meningen er vel også, at det alene er spørgsmålet med relation til selskabstømnings, der skal i betragtning. Selv i så fald kan det imidlertid være svært at drage præcise grænser for undersøgelsen. Der er jo, som også læserne af dagspressen vil vide, f.eks. Jyllands-Postens omfattende behandling af emnet i går, tale om et langt og vidtstrakt forløb fra den spæde start i midten af 1980'erne, hvor nogle få selskaber blev opkøbt med henblik på misbrug af skattegodtgørelsesordningen, til begyndelsen af 1990'erne, hvor det må konstateres, at ca. 1.600 selskaber blev købt og tømt af

ca. 100 selskabstømmere med et tab til følge for de offentlige kasser på ca. 2 mia. kr.

Myndighedernes indsats over for misbruget starter for så vidt tidligt med straffesager og skatteafgørelser, der griber ind over for misbrug af skattegodtgørelsesordningen, indtil denne ordning blev ophævet i 1991.

Den egentlige selskabstømning, der på én gang er mere primitiv, fordi den i sin kerne blot består i at tage af kassen, og mere avanceret, fordi den spiller på en lang række myndigheders praksis og kun bruger skattereglerne som camouflage, nåede sit højdepunkt i perioden 1991-93. Også her blev der tidligt iværksat opklarende initiativer sideløbende med nogle få straffesager, f.eks. guldsagen fra Skibby.

Lovgivningsmæssigt betød skatteomlægningen i foråret 1993 med den aktieavancebeskatning og begrænsning af afskrivningsmulighederne ved leasing en opbremsning, indtil selskabstømmerloven i foråret 1994 bl.a. satte en stopper for udbudet af selskaber, som kunne tømmes.

Anklagemyndighederne har løbende været i gang med forberedelsen af straffesagerne, og i finansloven for 1996 er der bevilget yderligere ressourcer til anklagemyndighedens gennemførelse af disse sager. Der sker også i 1994 afklaring af muligheden for at søge de tabte skattebeløb inddrevet gennem erstatningssager mod de sælgere, der populært sagt i ond tro via salg af skattegæld har høstet de største fordele af transaktionerne.

Den første erstatningssag mod Satair Holding A/S er som bekendt afgjort ved Østre Landsret med en enstemmig afgørelse i november 1995 til fordel for myndighederne. Sagen er indbragt for Højesteret, hvis afgørelse vi håber at få omkring årsskiftet 1996-97.

Der er også i 1994 taget initiativ til at øge samarbejdet mellem de forskellige myndigheder med henblik på at undgå, at det i fremtiden skulle være muligt – som det skete – at holde så omfattende transaktioner skjult så længe, fordi de enkelte myndigheder kun fik kendskab til hver deres lille hjørne af trafikken.

Jeg forstår fremsættelsen af forslaget som et behjertet forsøg på at forhindre gentagelser, og jeg fornemmer også, at forslagsstillerne er af den opfattelse, at myndighederne har været for langsomme til at starte oprydningen i sagskomplekset. Dette sidstnævnte synspunkt minder meget om et synspunkt, som af modparten blev gjort gældende under den nævnte erstatnings-